

חדשות מקומיות, רמת השרון 7 במרץ 2020

בהלת הקורונה: "אנשים רואים עיניים מלוכסנות ומתרחקים מאיתנו"

ארבעה תלמידים צעירים מסין, הלומדים בבית הספר הבינלאומי "אמיס" בכפר הירוק, מספרים על הדאגה למשפחותיהם והמבטים המשפילים מצד תושבי רמת השרון

שרון יונתן

ארבעה תלמידים צעירים מסין, הלומדים בבית הספר הבינלאומי "אמיס" בכפר הירוק, מודים: לא קל להיות סיני בישראל בימים של התפרצות נגיף הקורונה, שכידוע מקורו בסין. לטענתם, אנשים ברמת השרון מביטים בהם בחשש ומתרחקים.

20 תלמידים מסין לומדים בבית הספר הבינלאומי בכפר הירוק שהנמצא ברמת השרון. חלקם שנה ראשונה, חלקם שנה שנייה, לבגרות בינלאומית. הם בחרו ללמוד בארץ למרות שישראל נמצאת באזור עימות והקסאמים ממשיכים להכות. כשפרצה מגפת הקורונה, ההורים שלהם דווקא היו מרוצים שהם רחוקים מהבלגן, בינתיים גם בישראל נתגלה הנגיף אבל מה שמטריד אותם, זה היחס אליהם ברחוב הישראלי ובעיקר ברמת השרון.

קווין בן ה-17 או בשמו הסיני באי יומינג, מהלך על מדשאות הכפר הירוק בפנים מהורהרות וחושב על אמו ואביו הנמצאים בסין הרחוקה, בעיר צ'אנגדו ועל המגיפה המשתוללת במולדתו. מגיפה קטלנית שאין רואים את סופה.

קווין מספר: "בגלל מגפת הקורונה אמי סגרה את חנות הבגדים שלה ואבי, שהוא איש עסקים, ממעט ללכת למשרד. אני עצוב."

קווין מספר כי בגלל שהוא נראה סיני מתייחסים אליו בחשדנות ברחוב הישראלי: "יש אנשים שמתנהגים באופן טיפשי. יש אנשים שלא מחונכים להתנהג באופן מכבד לשאר העולם וככה זה עובד כאן. יש מקרים שאנחנו מרגישים מאוד רע לגבי זה ומרגישים מאוכזבים. אני מודאג אבל מקווה שהמצב בסין ישתפר."

סאלי (17), או בשמה הסיני אינג'י הואנג, הגיעה לאמיס משנחאי והיא כועסת: "יצאתי לרחוב ברמת השרון ואדם זר גער בי שאני מטיילת ברחוב, כאילו בגלל שאני סינית אני נושאת איתי את הווירוס. אני יודעת שאנשים שומעים על הווירוס וזה מפחיד, אבל שבן אדם מבוגר בא וצועק עליי, נערה, זה מכעיס. זה לא מכבד ומרגיש שחסר לו חינוך."

אני דואגת למשפחה למרות שהם דווקא חוששים פחות. הורי הם אנשי עסקים אבל העסקים נעצרו. כל החברות הפסיקו לעבוד ועובדים לא מגיעים, גם אסור לצאת מהבית כי זה לא בטוח."

דניאל, בשמו הסיני סין ליין, הוא בן 16 מעיר שנקראת -שנטו. "ההורים שלי מורים בבית ספר שעדיין לא סגרו אותו והם ממשיכים ללמד", מספר דניאל שדואג להם ומקפיד לשוחח עם משפחתו בסקייפ כל יום. לעומת זאת, עד הווירוס הרגיש דניאל נינוח לטייל בארץ, עכשיו עיניו המלוכסנות מסגירות אותו. "עכשיו כשאנשים רואים אותי אולי נבהלים ואני מבין אותם כי יש הרבה שמועות ורואים בחדשות מה שקורה, אבל אנחנו רחוקים. אני לא מרגיש שזה גזענות או נובע מגזענות לכן אני לא כועס. אני מבין לחששם. כל העולם חושש עכשיו."

זיינה בת ה 16, בשמה הסיני סיאופן צ'ין, משנחאי חוששת מאוד למשפחתה. "במעגל החברתי המצומצם שבבית הספר אני מרגישה בטוחה, אבל מחוץ לבית הספר יש אנשים רנדומליים שלא ממש מבינים מה קורה עם הווירוס. הם מתנהגים מוזר אלינו וזה מרגיש גזעני באופן כלשהו, זה מרגיז."

גילי רומן, מנהל בית הספר אמיס מסביר כיצד התלמידים מסין מתמודדים עם המצב החדש והלא נעים:

"באמיס יש לנו 180 תלמידים מ-50 מדינות בעולם שבאים לשנתיים וחיים כאן בתנאי פנימייה כדי להשלים בגרות בינלאומית. מתוכם, יש השנה ו 20 תלמידים ממחוזות שונים בסין. עם פרוץ המגיפה התלמידים הסינים מתקשים לעכל את מה שקרה במדינתם ואנחנו עושים הכל כדי להקל ולתמוך. לא קל להם בארץ בימים אלו בגלל תגובות הרוחב הישראלי וחלקם אינם רוצים לצאת מחוץ לכפר. הם נתקלים במבטים לא נעימים ואפילו בהערות, בשל עיניהם המלוכסנות. מדובר בתלמידים נפלאים ואנחנו עושים הכל כדי להקל עליהם את ההשות כאן, רחוקים ודואגים למשפחותיהם."